

2. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w jednostkach MSW przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawuje organ powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

3. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w zakładach karnych przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawuje organ powołany przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

4. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej sprawują organy wyznaczone przez Ministra Komunikacji.

5. Przy wykonywaniu swych zadań organy, o których mowa w ust. 1—4, współpracują z Państwowym Inspektorem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

§ 6. 1. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. Nr 22, poz. 114).

2. Funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o stosunku służbowym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 12, poz. 69).

3. Funkcjonariusze Służby Więziennej za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436).

4. Osoby odpowiedzialne za gospodarkę paliwowo-energetyczną w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” oraz pracownicy tego przedsiębiorstwa za wykroczenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w dekreście z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216).

§ 7. 1. Kary na pracowników cywilnych w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej, jednostkach MSW i zakładach karnych, przewidziane w art. 18 ustawy, oraz kary przewidziane w art. 19 ustawy nakładane są na wniosek organów, o których mowa w § 5 ust. 1—3.

2. Przepisu art. 19 ustawy nie stosuje się:

- 1) do jednostek budżetowych resortu obrony narodowej,
- 2) do jednostek MSW.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Górnictwa i Energetyki, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Komunikacji.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

148

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1964 r.

w sprawie opracowania generalnych założeń inwestycji.

W wykonaniu przepisu § 1 pkt 1 zarządzenia nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1964 r. w sprawie podjęcia prac nad niektórymi zagadnieniami z dziedziny inwestycji zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Założenia generalne inwestycji, zwane dalej „założeniami generalnymi”, ustalają program kierunków rozwoju danej gałęzi lub grupy produkcji (usług) na tle perspektywicznego zapotrzebowania na tę produkcję (usługi) przy uwzględnieniu pełnego wykorzystania i intensyfikacji posiadanych zdolności produkcyjnych lub usługowych.

2. Założenia generalne opracowuje się dla gałęzi, grup, branż lub kierunków produkcji i usług materialnych, obejmując nimi wszystkie jednostki organizacyjne prowadzące działalność w danej gałęzi, grupie lub branży.

3. Założenia generalne opracowuje się również dla usług nieprodukcyjnych o znaczeniu ogólnokrajowym, których rozwój uzależniony jest od inwestycji w zakresie budownictwa inwestycyjnego, np. lecznictwo sanatoryjne, specjalistyczne, turystyka, wypoczynek, szkolnictwo wyższe, zawodowe itp.

4. Założenia generalne można opracowywać również dla usług mających znaczenie ogólnowojeńdzkie, np. rozwój sieci szkół podstawowych lub ośrodków służby zdrowia na terenie województwa.

§ 2. 1. O potrzebie opracowania założeń generalnych dla danej gałęzi, grupy lub branży decyduje minister, przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub prezes centralnego związku spółdzielczego, któremu podlega zjednoczenie wiodące (lub inna jednostka), właściwe dla danej produkcji lub usług.

2. Decydując o potrzebie opracowania założeń generalnych organy wymienione w ust. 1 wyznaczają jednostki organizacyjne, zwłaszcza zjednoczenia wiodące, zobowiązane do ich opracowania, oraz ustalają tryb i termin opracowania,

przy czym termin ten nie może być późniejszy niż do dnia 30 września 1964 r.

§ 3. 1. Założenia generalne podlegają uzgodnieniu i zatwierdzeniu.

2. Założenia generalne powinny być skoordynowane z aktualną wersją planu perspektywicznego i pięcioletniego, z założeniami rekonstrukcji organizacyjno-technicznej gałęzi lub grupy oraz z założeniami generalnymi innych gałęzi lub grup oraz uzgodnione z właściwymi resortami i prezydiami wojewódzkich rad narodowych. W razie rozbieżności stanowisk uzgodnienia należy dokonać w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów. Uzgodnienie polega m. in. na określeniu terminów i kolejności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przyjętych w założeniach generalnych oraz na uzgodnieniu terminu realizacji inwestycji współzależnych i towarzyszących.

3. Do projektu założeń generalnych należy załączyć:

- 1) dowody wstępnego uzgodnienia z jednostkami organizacyjnymi właściwego ministerstwa (w zakresie założeń produkcji lub usług, techniki, inwestycji itp.),
- 2) dowody uzgodnienia z resortami i zjednoczeniami wiodącymi, prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie tej samej grupy lub branży, oraz resortami wytwarzającymi podstawowe zaopatrzenie dla przewidzianych inwestycji,

a ponadto w miarę możliwości:

- 3) dowody uzgodnienia lokalizacji ogólnej, uzyskane od właściwych organów zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych (Monitor Polski Nr 82, poz. 387),
- 4) dowody powiązania założeń generalnych z planami regionalnymi zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

4. Opracowane i uzgodnione założenia generalne dla poszczególnych gałęzi, grup, branż lub kierunków produkcji (usług) podlegają zatwierdzeniu przez:

- 1) Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — w zakresie gałęzi, grup, branż lub kierunków produkcji uznanych za szczególnie ważne dla gospodarki narodowej (według odrębnie ustalonego wykazu), który może przedstawić je do zatwierdzenia Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów,
- 2) właściwego ministra nadzorującego zjednoczenie wiodące — w zakresie pozostałych gałęzi, grup i branż produkcji,
- 3) właściwego przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej — w zakresie założeń o znaczeniu ogólnowojejewódzkim,
- 4) właściwego prezesa centralnego związku spółdzielczego — w zakresie rozwoju poszczególnych gałęzi, grup lub branż produkcji oraz usług organizacji spółdzielczych.

5. Założenia generalne podlegają periodycznym przeglądom i ewentualnym rewizjom, zwłaszcza w okresach sporządzania kolejnych planów wieloletnich. Ponadto komórki koordynujące rozwój gałęzi, grupy lub branży powinny aktualizować treść założeń, wprowadzając do niej (ewentual-

nie w postaci załączników) zmiany wynikające z postępu technicznego, zwłaszcza w technologii, oraz zmiany wynikające z postępu prac projektowych i postępu realizacji poszczególnych zakładów produkcyjnych.

§ 4. 1. Organy zatwierdzające założenia generalne przesyłają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów 4 egzemplarze zatwierdzonych założeń.

2. Jednostki zobowiązane do opracowania założeń generalnych po ich zatwierdzeniu i uzyskaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji ogólnej przesyłają do właściwych wojewódzkich komisji planowania gospodarczego (dla celów informacyjnych) wyciąg zawierający wykaz zamierzeń przewidzianych do realizacji na terenie danego województwa.

§ 5. 1. Założenia należy opracować na podstawie „Wytycznych w sprawie sporządzania generalnych założeń inwestycji”, stanowiących odrębne wydawnictwo Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Właściwi ministrowie i centralne związki spółdzielcze mogą dostosować powyższe wytyczne do specyfiki nadzorowanych przez siebie gałęzi, grup lub branż.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
S. Jędrzychowski

149

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 12 maja 1964 r.

w sprawie uzgadniania poczyną w zakresie inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 1. 1. Uzgodnienie projektów wieloletnich i rocznych planów gospodarczych w zakresie inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej, dotyczących budowy obiektów wymienionych w § 2 uchwały nr 33 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie uzgadniania z Ministrem Górnictwa i Energetyki poczyną w sprawach dotyczących inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej (Monitor Polski Nr 10, poz. 49), zwaną dalej „uchwałą”, uważa się za dokonane, jeżeli projekty te zostaną uzgodnione z Państwowym Inspektorem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

2. Uzgodnienie powinno być przeprowadzone w terminach ustalonych dla opracowywania projektów narodowych planów gospodarczych.

3. Do uzgodnienia powinny być nadsyłane wycinki projektów wieloletnich i rocznych planów gospodarczych (ust. 1) zawierające:

- 1) nazwę inwestora,
- 2) nazwę planowanego obiektu,
- 3) miejscowość budowy obiektu,
- 4) wysokość rocznych nakładów inwestycyjnych na budowę obiektu,
- 5) terminy realizacji budowy obiektu,
- 6) dane dotyczące charakterystyki energetycznej planowanego obiektu, a w szczególności wielkość produkcji energii elektrycznej, cieplnej i paliw gazowych, zapotrzebowanie na paliwa i energię, zdolność przesyłowej sieci cieplnych, gazowych i elektrycznych.

4. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, nie jest równoznaczne z udzieleniem zapewnienia pokrycia przewidywanego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię.

§ 2. 1. Uzgodnienie założeń inwestycji oraz projektów wstępnych lub — w razie braku projektu wstępnego — projektów podstawowych (techniczno-roboczych) inwestycji obiektów wymienionych w § 3 uchwały uważa się za dokonane, jeżeli założenia te lub projekty zostaną uzgodnione z właściwymi terenowo dla danego zamierzenia inwestycyj-

nego okręgowymi inspektoratami gospodarki paliwowo-energetycznej.

2. Uzgodnienie założeń inwestycji powinno nastąpić przed wystąpieniem o zatwierdzenie tych założeń.

3. Uzgodnienie projektu wstępnego lub — w razie braku projektu wstępnego — projektu podstawowego (techniczno-roboczego) powinno nastąpić przed wystąpieniem o jego zatwierdzenie.

§ 3. Do nadsyłanych w celu uzgodnienia założeń inwestycji powinny być dołączone:

- 1) uzasadnienie ekonomiczne rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej i doboru właściwych paliw i energii,
- 2) potwierdzenie zapewnienia pokrycia przewidywanego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię oraz dostawy odpowiednich asortymentów i gatunków węgla udzielanego przez właściwe jednostki organizacyjne (jednostki zarządzające wspólną siecią elektryczną, ciepłą lub gazową, Centralę Zbytu Węgla i inne),
- 3) opinia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej wydana stosownie do przepisów uchwały nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji (Monitor Polski Nr 19, poz. 104).

§ 4. 1. W celu uzgodnienia projektu wstępnego lub — w razie braku projektu wstępnego — projektu podstawowego (techniczno-roboczego) powinny być nadesłane:

- 1) część energetyczna projektu wraz z uzasadnieniem ekonomicznym,
- 2) ustalone przez jednostkę zarządzającą wspólną siecią elektryczną, ciepłą lub gazową — ogólne i techniczne warunki przyłączenia urządzeń energetycznych do wspólnej sieci,
- 3) opinia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej wydana stosownie do przepisów uchwały nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji.